

Хмари низько пливуть

Володимир Підпалий

Хмари низько пливуть.
Обережно, ялини,
не жартуйте:
вершини – мов гострі ножі...
Як в диму, погубилися
гори й долини,
поїзди і пастуші вогні
на межі...
Що лишається нам
на землі тепер нашої?..
Ніч холодна за снами
повільно сплива.
І коли Левітан
“Добрий ранок” нам каже,
в наших душах звучать
ці звичайні слова...
Рвуть грудьми поїзди...
Хмари низько пливуть.
Ти ж буди нас, Москва!
Не жалій нас, будь ласка,
Частіше буди!..